

Abstraktum

Imunitní reakci na nádorové buňky je nutné považovat za poslední obrannou bariéru, kterou organizmus staví vůči nádorovému bujení. Chemoterapeutika zasahují přímými i nepřímými účinky do nádorového mikroprostředí a ovlivňují tak odpověď organismu na nádorové bujení. Práce byla rozdělena do dvou oddílů. Cílem první části práce bylo popsat rozložení definovaných buněčných subpopulací periferní krve a neopterinu v moči u žen s karcinomem prsu a dále sledovat změny v souvislosti s podávanou léčbou. Část druhá se zabývala vzájemnými vztahy mezi $CD14^+CD16^+$ monocyty periferní krve, močovým neopterinem a rizikovými faktory aterosklerózy. Práce dokumentuje fakt, že již v období diagnózy jsou vyjádřeny změny rozložení lymfocytárních subpopulací vůči populaci bez anamnézy nádorového onemocnění. Prokázali jsme, že léčba může částečně pozitivně ovlivnit imunitní odpověď organismu proti nádoru. Změny lymfocytárních subpopulací u žen s metastatickým rozsahem onemocnění v průběhu léčby jsou vyjádřeny v menší míře. Restaurační změny imunitního systému po ukončení léčby představují dlouhodobý proces. Na akcentované ateroskleróze, jako dlouhodobé komplikaci nemocných s karcinomem prsu, se může spoluuplatňovat i systémová zánětlivá odpověď spojená s nádorem jako takovým.